

Het Tiende, proza, poëzie en passie

*Waar slidings en overdrachtelijk woordgebruik
hand in hand gaan*

Van dezelfde auteur

Mart (2018)

De rug van mijn droom (2020)

Ferdinand ter Haar

Het Tiende, proza, poëzie en passie

Waar slidings en
overdrachtelijk woordgebruik
hand in hand gaan

Brave New Books

2021

*'Het Tiende kruipt onder je huid,
of je wilt of niet'*

Voor Jantje en Clemens †

Inhoud

Het Tiende, proza, poëzie en passie - 9

- Voorwoord

Wij zijn VIOD 10 in een zondagse jas - 15

- Trots kampioen en 11 jaar, tijd voor reflectie

VIOD 10, een bloemrijk elftal - 35

- Wedstrijdverslagen door de jaren heen, een anthologie

Pakistan - 423

- Wij zijn gevoeliger dan wij doen voorkomen

Geachte KNVB - 437

- Correspondentie vanwege misverstand en onbegrip

VIOD 10 - proza, poëzie en passie - 457

*- Gezongen en voorgedragen op feestelijke aangelegenheden,
veelal in dronken toestand*

Nawoord - 505

- Want we hebben graag het laatste woord

Het Tiende, proza, poëzie en passie

Waar slidings en overdrachtelijk woordgebruik hand in hand gaan

september 2018

Geachte lezer, trouwe fan,

Voor u ligt het boek dat nooit geschreven had kunnen worden als Het Tiende er niet was geweest. Het boek dat voor u ligt, heeft zichzelf geschreven heeft.

Het is niet een allesomvattend boek, het geeft enkel beeld weer van Het Tiende.

Was werkelijk alles opgeschreven, dan overtrof het het veertiendelige standaardwerk *'Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog'* van Loe de Jong.

Dat konden we Loe niet aandoen.

Elk voetbalelftal vindt zichzelf uniek en kent geen ander elftal dat zo bijzonder is.

Zo niet Het Tiende.

Het elftal is onder de werknamen VIOD10, VIOD2, VIOD6, VIOD5 en VIOD4 meer roemrucht geworden dan bijvoorbeeld Veluwezoom 3, RKZVC 4 of zelfs het zesde van DZC '68. Om een paar willekeurige verenigingen te noemen.

Het Tiende heeft zelfs een eigen pagina op Wikipedia. Althans, als die nog niet verwijderd is. Het Tiende heeft honderden trouwe volgers op Facebook die gulzig alle verhalen tot zich nemen.

Het Tiende is beyond uniek. Het Tiende is meer dan bijzonder. Het is een elftal dat irriteert, polariseert, heerst en verdeelt. Het merendeel van het elftal zou verkeerde keuzes gemaakt hebben in WO II.

Het Tiende is een charmante charlatan, een verkeerde vrouw in je bed, een fantasie die met niemand gedeeld kan worden.

Het Tiende is vooral een elftal mannen dat altijd voor elkaar door het vuur zal gaan. Welk vuur er ook brandt.

Voor u ligt een boek dat bol staat van eigendunk, zelfingenomenheid en narcisme. Een boek vol wedstrijdverslagen, overdenkingen en gedichten. Allemaal gemaakt ter meerdere glorie van onszelf.

Hoe vaak we onszelf ook lezen, het verveelt nooit. Sterker nog, wij zijn kostelijk om tot ons te nemen. We krijgen geen genoeg van onszelf.

De meeste verhalen en gedichten zijn geschreven door Fred (Ferdinand) ter Haar - grotere eigenliefde is er niet te vinden. Daar waar co-auteurs hun medewerking hebben verleend aan dit boek, staat dat vooraf vermeld. Hun namen niet noemen zou onrecht doen aan het vele werk dat met schrijven gepaard gaat.

In dit boek zijn de meeste zinnen goedlopend, zijn de juiste woorden gebruikt en is interpunctie gehanteerd als ware zij de vrouw die we hadden willen kussen in Amsterdam. Het gevoel dat in elke zin gestopt is, is echter niet te beschrijven. De woorden in dit boekwerk kunnen niet wat onze voeten kunnen: spreken in een taal die iedereen verstaat. Dat de een vloeiend spreekt, tweetalig is of stottert of helemaal niet uit zijn woorden kan komen, maakt dan niet uit.

Als je het maar voelt.

Gevoel, Het Tiende is ermee doordrenkt.

Het zijn dramakutten met de hoofdletter K. Het zijn oude wijven van de bovenste plank. Het zijn temperamentvolle mannen die het leven met volle teugen drinken. Het zijn strijders die alles geven, de grens opzoeken en er overheen gaan.

De sliding, zij is een sonnet. Het kopduel een meerstemmig lied. Het doelpunt de aria, de overtreding het meest duistere requiem ooit geschreven.

Het Tiende is proza, poëzie en passie.

NB

Wat de oplettende lezer zal missen zijn de verhalen van Het Tiende in haar beginjaren. Die zijn toentertijd niet opgemaakt of bewaard. Een hoop jongens van het eerste uur worden bijgevolg te weinig of zelfs helemaal niet genoemd.

Wij noemen u hier een Peter, een Ronny, een Milenco of een Barend, u zult waarschijnlijk een wenkbrauw optrekken, uw hoofd schudden en verder gaan met uw leven.

De mannen van het eerste uur, zij zitten in onze harten.

Zij hoeven niet genoemd te worden om voor altijd gekoesterd te worden.

Wij zijn VIOD 10 in een zondagse jas

Trots kampioen en 11 jaar - tijd voor reflectie

juli 2016

Van de zaterdag naar de zondag

Seizoen 15-16 is het seizoen waarin VIOD 10 als het nieuwe zesde overstapte van de zaterdag naar de zondag. Ogenschijnlijk niet meer dan een administratieve handeling, maar voor velen een stap die gelijk staat aan het stappen in een huwelijksbootje, vader worden en de eerste gedenkwaardige dronkenschap. Om in deze beknopte terugblik niet te vervallen in een saaie uiteenzetting van redenen, kan in algemene zin gesteld worden dat de meeste mannen binnen VIOD 10 wel veranderingsbereid zijn, maar simpelweg de verandering nauwelijks aan kunnen.

Daarin verschillen zij overigens niet van andere vergelijkbare elftallen.

Ondanks de moeizame overstap werd het seizoen 15-16 een zeer succesvol jaar - behoudens het optreden in de bekercompetitie. Daar waar aanvankelijk gevreesd werd voor het niet kunnen presteren in de zondagse vroegte - dit in relatie tot de zaterdagavond - bleek de angst ongegrond. Met kop en schouders stak VIOD 6 op de Dag des Heeren ver boven de rest van 'Mannen Zondag Reserve 5e klasse 09' uit en werd het op overtuigende wijze kampioen.

In het 11-jarig bestaan was dit het tweede kampioenschap.

Het Tiende, al elf jaar een begrip

Elf jaar geleden was de onvrede bij DZC '68 - die andere voetbalclub uit Doetinchem - de directe aanleiding om met een samengesteld elftal het gesprek aan te gaan met het bestuur van VV VIOD. Samengesteld, omdat het elftal toen al bestond uit vele kleurrijke figuren. Ook toen was er al sprake van roedelgedrag en hardnekkige dominantie. Het Tiende is in de afgelopen elf jaar uitgegroeid tot een begrip. Qua voetbal, maar zeker qua loyaliteit. Het elftal voert vanaf zijn oprichting het credo *'VIOD 10, meer dan een elftal'*.

Een devies dat zeer divers opgevat kan worden:

'Meer dan een elftal? Ja, een stel zeikwijven bij mekaar, ja!'

'Meer dan een elftal? Ja, een stel brèkkers bij mekaar, ja!'

Het Tiende is nog steeds meer dan een elftal. Het is een collectief dat voor elkaar door het vuur gaat, maar tegelijkertijd bij elkaar het bloed onder de nagels vandaan haalt. Het is een intimiderend collectief dat sektarische trekjes vertoont.

You can check out anytime you like, but you can never leave.

(Uit: Hotel California, The Eagles, 1976)

Maar daarover meer, verderop in dit ingetogen en bescheiden schrijven.

VIOD 6, trots kampioen

Waar in 2006 - 2007 onder bezielende leiding van René Hogenkamp en Clemens Meuleman het elftal voor het eerst mocht proeven aan de zoete smaak der glorie, negen jaar later flikte het team als zesde elftal van VV VIOD het voor de tweede keer in zijn bestaan. In de afgelopen jaren was het elftal wel vaker dicht bij de eindoverwinning geweest, maar kwam het dikwijls net tekort. Dieptepunten waren het verlies van negen punten voorsprong en de roemloze nederlaag bij Bemmelen uit. De teleurstellingen hebben ons getekend, maar ons ook man gemaakt. Vooral dit seizoen is gebleken dat we sterker zijn geworden in mentaal opzicht. De een wat meer

dan de ander, maar toch.

Tijd om de hoofdrolspelers, de krachtpatsers, aan de trouwe lezers voor te stellen. Het voorstellen gebeurt middels een kleine typering per speler, een soort persoonlijke beschouwing op diens handelen en diens zijn. En passant wordt gepoogd de laatste twee wedstrijden in de persoonlijke reflecties te verwerken. De trouwe lezer heeft op Facebook natuurlijk allang gemerkt dat de twee laatste wedstrijden niet verslagen zijn. Door alle hectiek rondom het elftal - kampioen zijn geeft zoveel maatschappelijke verplichtingen - is er enige hapering geweest in de verslaglegging.

Mijn welgemeende excuses daarvoor.

Verslaglegging als institutie

Ooit, toen uw verslaglegger nog naïef in het leven stond, werd het onzalige idee geopperd dat er van elke wedstrijd verslag gedaan kon worden - een idee dat zich conditioneerde als een ware molensteen. Iedereen die binnen het elftal enigszins de pen kon hanteren, werd daags na de wedstrijd bestookt met de repeterende vraag *'Is het verslag al af?'*

Een reprise die elke keer weer binnenkwam als een salvo van een felle mitrailleur.

Velen hebben daar geen weet van.

God Alpha regeert

Het Tiende geldt als een dwingend elftal, nee, een verplichtend elftal. Een elftal waar God Alpha met harde, compulsieve hand regeert. Voor de buitenwacht en neutrale lezers lijkt het een elftal vol vriendelijke, innemende mannen, die allen bevriend zijn met elkaar. Niets is minder waar. De zogenaamde vriendschap wordt afgemeten aan de specifieke voetbalvaardigheden. De mate van vriendschap is afhankelijk van hoe goed de bal wordt aangenomen, hoe goed een pass gegeven wordt, hoe briljant een man wordt uitgespeeld. Een goede voetballer is een goede vriend. Zo is Sander

bijvoorbeeld een van de beste vrienden uit het elftal en Fred niet meer dan een kennis.

Gedoogdenken

Het is niet zo dat je direct wordt gevierendeeld als je een man laat lopen of een niet te missen kans naast schiet. Nee, er staat je een veel erger lot te wachten. Binnen het gedoogdenken van Het Tiende word je langzaam, maar zeker, tot op het bot gefileerd. Stelselmatig word op vileine wijze duidelijk gemaakt, dat je een hele slechte vriend bent. Stelselmatig en langzaam, opdat het pijn doet. Onbeschrijflijke pijn.

'Zeg Molen, wanneer denk jij eens aan stoppen?'

'Bob, wanneer lever jij je tas in?'

'Kevin, luister 's...'

'Fred, met alle respect...'

Je moet heel sterk in je schoenen, wil je overleven in dit elftal vol *'vrienden'*.

Afijn, het een en ander zal wel duidelijker worden door onderstaande typering. Deze staan overigens in volkomen willekeurige volgorde. De mate van vriendschap kan niet afgeleid worden door de volgorde van opgesomde reflecties. Ook de grootte van de reflectie zegt niets over de omvang van vriendschap.

Daar gaan we.

Bart

Bart is een representatieve telg uit het voetbalgeslacht Hogenkamp. Een geslacht dat decennialang de voetbalvelden opgevat heeft als oorlogsgebied. Door de aderen van het sterke geslacht Hogenkamp stroomt geen bloed, maar nitroglycerine.

Strijdmakker en broer Joep - ooit ook voetballer, maar nu hartstochtelijk toeschouwer van Het Tiende - weet er alles van.

'Bart en ik kunnen niet anders. Niet de overwinning, maar de strijd is het ultieme! We zijn groot geworden in het zoeken van grenzen. Eigenlijk zijn wij soldaten die strijden voor vrede, met inzet, met volharding. We zijn voetballers, zoals voetballers moeten zijn. Vroeger hadden wij bij het eten geen bestek, maar aten we aardappels met zaag en breekijzer.'

Beide hebben een groot hart en kennen de diepere betekenis van vriendschap. Beide weten de bal dan ook aardig te raken. Een middenveld zonder Bart, is een niemandsland. Een strijd zonder Bart is een vriendschappelijk treffen of een zoutloze pot zomeravondvoetbal.

Bob

Bob is dikwijls mikpunt van geraffineerde spot. Zo twijfelt Remco vaak aan de vriendschap van Bob. Remco heeft doorgaans veel moeite zich op sociale wijze uit te drukken en doet Bob met zijn scherpe woorden vaak pijn. Remco moet nog heel erg aan zijn sociale vaardigheden werken. Bob mag vooral gezien worden als een speciale vriend, die door hele specifieke vaardigheden voldoende zijn vriendschap compenseert en een schoolvoorbeeld is van gedoogdenken. Bob kan namelijk ongelooflijk mooi over het leven zingen. Bob heeft een warme, ietwat hese stem, die vrouwen doet glijden van genot. Bob is een van de grondleggers van het elftal; elf jaar geleden was hij erbij toen VIOD 10 het levenslicht zag. Hij zou er over kunnen zingen. Soms, als hij wat geraakt is, vindt hij Het Tiende een stel ouwe wijven.

Bob projecteert nooit.

Boudewijn

Boudewijn - voor vertrouwelingen Wezel - is een van de spelers die uit zwaar gewapend beton gegoten is. Het is raadzaam niet tegen Wezel op te lopen, wil je het nog kunnen navertellen. Daarnaast is Wezel behept met een indrukwekkend arsenaal aan voetbalvaardigheden dat hem regelrecht tot boezemvriend maakt. Niet voor zijn directe tegenstanders overigens, die elke wedstrijd weer voor leven en scheenbeen moeten vrezen. Boudewijn gaat elk duel in alsof het Einde der Tijden nabij is. Nietsontziend, maar altijd oog voor de bal. Boudewijn is een baas. Binnen en buiten het veld - of je wilt of niet - dwingt hij respect af.

Na de gedane strijd worden steevast twee pils genuttigd.

'Eén om het geplaagde lijf weer te bedaren en één als zoete nectar der overwinning!'

Dat laatste overdrijft Boudewijn. Hij begint altijd met twee bier, ongeacht het resultaat. Bij voorkeur Grolsch

'Is er ander bier?'

Cees

Cees is misschien wel een van de meest gracieuze vrienden van het elftal. Cees heeft op hoge leeftijd nog steeds het lijf waar velen van ons van dromen. Hij klaagt weleens over pijntjes hier en daar, maar doet dat vooral uit solidariteit - opdat wij ons minder stram, oud of dik voelen. Cees is een van de vele spitsen die het elftal telt - de concurrentie is moordend - en heeft in dit kampioensjaar vele mooie doelpunten gemaakt. Hij is zeer kopsterk en heeft dienaangaande een jaloersmakende sprongkracht. Waar bij de meeste van ons nog geen bierviltje onder kan, springt Cees als een heuse springbok. Cees is een gedreven speler en verwacht dat ook van zijn omgeving. Cees kan heel goed coachen, maar schrikt achteraf weleens van zijn felheid.

Cees is een mooi mens.

Cela

Nog zo'n mooi mens, Cela. Ook wel liefkozend Ata genoemd. Cela heeft specifieke opvattingen over vriendschap - deze is onsterfelijk - in combinatie tot het voetbal. En kent een grote behoefte dit van tijd tot tijd te ventileren. Met name de (gedrags-) regels binnen het voetbal zijn veelal onderwerp van pittig debat. Waar volgens eigen zeggen emoties uitgeschakeld kunnen worden, slaagt onze struikelturk daar zelf niet altijd in.

'Da's passie, jongens! Passie die heet door dit imposante lijf stroomt!'

Cela bolt dan demonstratief zijn bovengemiddelde spiermassa.

Patrick weet Cela dan altijd snedig te relativieren:

'Imposant? Je bent gewoon dik'

Cela heeft ook haviksogen. Zo kan hij van heel ver zien of er sprake is van buitenspel of niet. Zijn opvattingen hierover deelt hij ook graag met anderen. Veelal ongevraagd.

David

David heeft in dit kampioensjaar weer het genoeg gehad minuten te mogen maken na jarenlang blessureleed. En hij vond het heerlijk.

"t Is 't gras, het groene gras da'k zo gemist heb!'

Voetbaltechnisch gezien is David vooral een hele mooie vriend en geldt als vermogend op het gebied van polyvalente looplijnen. Dat kennisgebied deelt hij met Sander, die hem daarin volledig begrijpt. David is ook een hele functionele vriend die ook prima zou passen binnen het stringente gedoogdenken. David heeft veel verstand van mensenrechten. Heel handig als deze bijvoorbeeld geschonden worden op de velden van AD '69. Met voor ons in veel te moeilijke bewoording weet hij pleidooi te houden, waardoor het recht zegeviert, kwetsbaren zich gesteund voelen en boeven op hun neus kijken.

Ennio

Ennio is keeper, een verdomd goede keeper. Wat dat betreft hoeft hij zokm vriendschap niet te compenseren. In het begin van het kampioensjaar heeft het Technische Hart - de leiding van het elftal placht zichzelf zo te noemen - nog weleens leverworsten in de bovenhoeken van het doel gehangen om het duiken naar ballen meer te stimuleren. Hetgeen helemaal niet nodig was daar Ennio een *'showkeepertje'* bleek te zijn. Niettemin houdt Ennio veel van worst.

Ennio is het type keeper dat per seizoen veel punten pakt voor zijn elftal. Meer dan eens heeft hij reddingen verricht die voorkwamen dat Het Tiende als verslagen het veld zou moeten verlaten. Daarnaast is hij een specialist gebleken in het stoppen van penalty's. Binnen het gedoogdenken zou Ennio de vaardigheid *'buizen'* als compensatie kunnen aanvoeren - een kwaliteit die vooral Jasper J. evident vindt.

Maar daarover meer in de typering van Jasper himself.

Jasper himself

Jasper is de belichaming van het gedoogdenken binnen Het Tiende. Jasper vindt andere vaardigheden in een sociale gemeenschap - zoals ook Het Tiende opgevat mag worden - zo mogelijk nog belangrijker dan het voetballen zelf. Voor Jasper is de kernkwaliteit *'buizen'* meer gezaghebbend dan vriendschap die gestoeld is op slechts de voetbalvaardigheden. Hij ziet zich daarin als een rolmodel voor anderen.

Met *'Den kaerl kan niet buizen!'* zegt Jasper eigenlijk:

'Deze goedwillende voetballer zal nooit enige aansluiting vinden in dit elftal.'

Jasper kan de dingen die er toe doen heel goed duiden. Jasper is ook heel lang leider geweest, juist vanwege zijn vermogen de dingen goed te duiden. En omdat hij een gerespecteerde vriend is. En kan buizen.

Thijs

Thijs met de veelzeggende achternaam Hogenkamp mag beschouwd worden als slachtoffer van het gedoogdenken, dat zo nu en dan narrow-minded is. Een gegeven dat ik - als verslaglegger binnen dit elftal - soms erg lastig vind. Tegelijkertijd besef ik hoe het werkt in grote sociale groepen waarin mannelijkheid en populisme de vendels zwaaien. Mijn aandeel daarin is even zo wezenlijk, net zoals dat voor alle anderen geldt. Soms is de gewenste aansluiting eenvoudigweg niet te maken, niet uit onwil, maar omdat de juiste stekkers ontbreken. Thijs is te academisch voor ons, denkt in veel hogere ordes.

Het denken op regulier niveau is voor velen van ons al lastig genoeg.

Kevin

Kevin is rechtstreeks verantwoordelijk voor de invoering van het veelzeggende '*Ag stumpert!*'

'*Ag stumpert!*' is een repliek dat voor vele doeleinden gebruikt kan worden. Het weerwoord is dikwijls niet al te positief bedoeld, maar geeft een duidelijk signaal af. Een aantal voorbeelden dat duidelijk maakt wanneer het '*Ag stumpert!*' ingezet kan worden:

'Bob, jij begint vandaag weer op de bank.'

'Ag stumpert!'

'Herman, ben jij nou zoveel dikker geworden?'

'Ag stumpert!'

'Remco, kostte dat veelkleurige glittershirtje van je echt twee meier?'

'Ag stumpert!'

Naast gevleugelde uitspraken heeft Kevin ook bovenarmen. Bovenarmen zo dik als de dijbenen van Molen. En Molen is gezegend met een paar mooie dijbenen. Kevin is erg trots op de bovenbenen van Molen.

Frank

Frank is een van de beste vrienden van het elftal. In zijn vriendschap is Frank tweebenig. Schiet met links net zo venijnig als met rechts. Frank heeft voetbalgogme - in tegenstelling tot de meeste van ons. Sterker nog, de meeste van ons weten niet eens hoe gogme geschreven wordt. Frank loopt per wedstrijd minimaal twee marathons. Met speels gemak. Frank draait ook makkelijk, draaien gaat 'm heel makkelijk af. Frank heeft daarom in zijn jonge jaren op hoog niveau gespeeld. Niet zo hoog als Herman. Niemand heeft zo hoog als Herman gespeeld. Maar voor Franks doen best hoog. In zijn jonge jaren gold Frank als een heuse womanizer; volledige katzwijn als hij zijn beminnelijke glimlach in de strijd wierp. Tegenwoordig is Frank een trotse vader en kijkt hij graag naar sitcom-series op Netflix.

Frank overweegt te stoppen met voetballen.

Harald

Harald is buitencategorie vriend van Het Tiende. En gewelddadig. Als een bloeddorstige warlord - zijn postuur is er ook naar - beschouwt hij het middenveld als zijn grondgebied. Indringers - lees kwetsbare, onschuldige tegenstanders uit Varsseveld, Ulft of Winterswijk, dikwijls niet ouder dan 18, 19 - worden meedogenloos neergesabeld. Harald is een goede, maar gevaarlijke vriend. En moet soms tegen zichzelf beschermd worden.

Toch is het Harald die Het Tiende vaak naar grotere hoogtes tilt en anderen beter laat voetballen. Vooral Kim roemt Haralds spelinzicht.

'Ik speel graag met Harald, want Harald ziet mij en waardeert mijn complexe, maar briljante voetbalspel.'

Harald heeft in het werkelijke leven veel te doen met complexiteit en geldt binnen het elftal als bovengemiddeld intelligent. Harald gebruikt bijvoorbeeld nooit het *'Ag stumpert!'*.

Kim

Kim geldt voornamelijk als een zware vriend binnen Het Tiende. Nee, niet op de hand. Dat zeker niet. Er is geen voetballer die meer zonnig in het leven staat dan onze Kim. Nee, het is zwaar qua massa. Met een kleine 1 meter 90 weegt Kim momenteel zo'n slordige 100 kilo, waarvan 23 puur vet. En hij is er trots op.

Het liefst voetbalt Kim met het shirtje omhoog, zodat iedereen - inclusief tegenstander - zijn bolle buik kan zien.

'Om iedereen zand in de ogen te strooien!' roept hij dan olijk.

'Niemand verwacht dan dat ik met een onmogelijke versnelling zigzaggend door de verdediging snijd, om dan met links snoeihard de 1-0 in de kruising te knallen.'

Eerlijk is eerlijk, Kim heeft dit seizoen prachtige dingen laten. Wij koesteren zijn extra kilo's.

Maarten

Maarten is eigenlijk ook veel te groot voor zijn lengte. We staan te weinig stil bij de grootte van Maarten, die ook wel liefkozend Lange genoemd wordt. Of Walking Fridge. Maarten zelf onderwaardeert zijn tempel heel erg door elke wedstrijd het uiterste te vragen. Met lede ogen zien wij Maarten acties maken die niet in verhouding staan met zijn lichaam. Zijn niet-aflatende inzet is killing en tart alle natuurwetten. Elke wedstrijd negeert Maarten de signalen die zijn geplaagde lijf uitzendt. Er gaat geen wedstrijd voorbij of het lichaam gaat een keer uit en ligt Maarten te kermen van de pijn. Keer op keer vrezen wij voor zijn sterven. Machteloos moeten wij toezien hoe hij weer opkrabbelt en de strijd voortzet. Maarten is een medisch godswonder. En een hele goede vriend.

Herman

Herman is een beest. Met misschien wel de beste conditie van ons allemaal. Waarschijnlijk omdat hij zo hoog gevoetbald heeft - is dat al een keer vermeld in deze

reflectie? Herman leeft voor het voetbal en zeker ook voor het team. Herman kent op zijn respectabele leeftijd nog steeds grote eerbij, heeft nog steeds honger naar het hoogst haalbare. En heeft een mening.

Mijn god, wat heeft Herman vaak een mening.

Herman heeft ook overal verstand van. Herman rechtvaardigt het ongevraagd verstrekken van zijn mening door eigenlijk elke wedstrijd goed tot zeer goed te spelen. Herman is een voorbeeld voor velen. Dan mag je ook iets vinden. Ook als deze ongezoeten is en gepaard gaat met enig (verbaal) geweld. We leven immers in een vrij land. Herman is een goede vriend van Remco. Remco betreurt dit weleens. Zeker als Herman wat knuffelig wordt en zijn onvoorwaardelijke vriendschap betuigt.

Remco

Nu we het over de duivel hebben, Remco. Alweer twee seizoenen geleden was Remco nog een goede vriend in de verdediging van het roemruchte Tiende. Destijds fungeerde Remco als slot op de deur, alle gaten die wij lieten vallen door onvermogen en oververmoeidheid, dichtte hij. Glimlachend en zonder een onvertogen woord.

Sinds Remco - door een vervelende kniekwetsuur - niet meer kan voetballen, vermoeden wij dat de verveling is toegeslagen. Anders kunnen wij zijn hedendaags gedrag niet verklaren of het moet het geestdodend werk zijn waarvoor hij elke maand betaald wordt. Onder het mom van betrokken beschouwen van wedstrijden en teamcultuur heeft hij het stoken, intrigeren en konkelen tot verwerpelijke kunst gemaakt. Als een ware splijtzwam heeft hij - middels WhatsApp - al veel schade berokkend aan sociale bouwwerken en zijn aloude vriendschappen op scherp gezet. Remco wordt uit vele groepsappen geweerd.

Hij weet dat en geniet daarvan.

Molen

Molen is op dit moment een van Remco's main targets. Sinds Molen onfortuinlijk struikelde over zijn handelsmerk - de Molenshuffle - is Remco als een aasgier op hem neergestreken. Volkomen onterecht. Althans, dat vind ik - enigszins bevooroordeeld weliswaar. Molen is een fijne vriend die ontzettend veel van het voetbalspelletje houdt. De wortelen van Molen - niemand wist dat tot voor kort - liggen in Zevenaar. Als klein jongetje dartelde hij daar over de velden van SDZZ, een club die als een veendorp parallel aan de A12 ligt. Molen is daar heel gelukkig geweest en kent er nog veel mensen. Zo kent hij bijvoorbeeld ene Van Nooy en Rexwinkel. Molen heeft een gouden linkerbeen en kan met veel gevoel de ballen wegleggen. De spitsen van Het Tiende waarderen dit vermogen enorm en prijzen hem ook daarvoor. Maar juist dat gevoel, dat fijnzinnige, dat Molen zo kenmerkt, maakt hem soms zo kwetsbaar. Remco, maar ook Kim ruiken dat.

Molen is ook de man van het mooie *'Sorry!'* Niemand van ons kan zo mooi *'Sorry!'* zeggen. We proberen het weleens, maar ons *'Sorry!'* klinkt bij lange na niet zo gevoelig als die van Molen.

Jasper H.

Over gevoel gesproken, Jasper H. - onze Benjamin - kan daar vooral over meepraten. In een aangenaam onderhoud met een wulpse schone - op de dag dat we het virtuele kampioenschap vierden - kreeg Jasper er ongenadig van haar langs. Met zijn eigen riem. Wekenlang daarna toonde hij ons zijn wonden, zijn liefdesstriemen, die zich als een karrenspoor over zijn borstkas aftekenden. We hebben nooit geweten van Jaspers specifieke seksuele voorkeuren. Maar dat geeft ook niet, binnen het gedoogdenken van Het Tiende mag iedereen zijn wie hij is. Ook mensen met duistere geheimen zijn bij ons welkom, als ze maar kunnen buizen. Tepelklemmen, buttplugs en mondballen zijn niet bij uitstek factoren die mensen excluderen - Jasper heeft genoeg andere vaardigheden om omarmd te zijn door ons allen. Jasper is er ook een van het eerste uur. Jongen, fijn dat je nog steeds bij ons bent!

Patrick V.

Patrick V. valt volledig buiten het gedoogdenken, zijn voetbalkwaliteiten zijn onmiskenbaar en worden in heel de regio geroemd en gevreesd. Daags voor de wedstrijd wordt steevast het Technische Hart gebeld door de tegenstander: *'Doet die Verhaegh nou mee of niet?'* Meer dan ooit is gesuggereerd dat er dit jaar sprake was van competitievervalsing - daarmee onrecht doend aan de rest van Het Tiende. Per slot van rekening heeft Patrick maar een kleine 40 goals gemaakt van de 96, dus waar hebben we het over? Patrick lijkt een goedlachse, goedgebouwde blonde halfreus. Het had een broertje van de Lange kunnen zijn.

Maar Patrick is niet zo makkelijk. Zo heeft hij een nogal uitgesproken mening over de man-vrouwverhouding, de emancipatie in brede zin en de voetbalkwaliteiten van Cela. Wat laatstgenoemde betreft heeft Patrick zich dit jaar opgeworpen als persoonlijke coach van zijn Ottomaanse vriend. Zijn manier van begeleiden is puntig en rechtstreeks en laat zich vangen in één zin: *'Je bent toch geen megool?'*

En daarmee weet Cela precies wat er bedoeld wordt.

Soms is *'Je bent toch geen megool?'* in de coaching niet genoeg. Dan gebruikt Patrick de toevoeging *'Mafklapper!'*

Het voetbalspel van Cela is sterk verbeterd met de komst van Patrick V.

We hopen dat in huize Verhaegh dergelijke coaching achterwege gelaten wordt. We denken dat dit hopen tegen beter weten in is.

Patrick 'De Das'

We hebben in ons team nog een Patrick. Deze Patrick is sinds de overstap naar de zondag trainend lid geworden, samen met Neill en André. Daar mag niet al te meewarig of lacherig over worden gedaan - juist deze kerels hebben een aanzienlijke bijdrage geleverd aan het kampioenschap. Door scherp te trainen en het uiterste te

vragen van de mannen die 's zondags volle bak moeten gaan. Patrick voetbalt al jaren in ons collectief en wordt als vriend zeer gewaardeerd. Hij wordt *'De Das'* genoemd vanwege zijn fenomenaal vermogen ballen aan te nemen op zijn stropdas, overdrachtelijk gezien. Daarin steekt hij zelfs Sander naar de kroon. Patrick had ook de bijnaam *'Ik-draai-naar-hartelust-en-bij-voorkeur-in-de-man'* kunnen hebben. Patrick handelt in exotische vogels en kan daar aanstekelijk over praten. Ook *'De Das'* mag er zijn.

Sander

Zijn naam is al een paar keer gevallen. Een groot vriend! Sander is op voetbalgebied meervoudig intelligent: zeer balvaardig, geweldig tactisch inzicht en kan moeilijke truukjes. Hij kan de bal meerdere malen achter elkaar hoog houden, pirouettes draaien, om daarna de bal dood op de borst, nek of in knieholte te leggen.

Ondertussen leest hij op prettige toon voor uit de *'De Avonden'* van Gerard Reve.

De laatste vier, vijf wedstrijden - bij gemis van topscorer Verhaegh - speelde Sander geweldig. Met als absoluut hoogtepunt de luie lob tegen SDOUC. Sander is dit seizoen Koning Assist. Vele malen heeft hij zijn medespelers in kansrijke posities gebracht. Als geen ander doorziet hij het spel door polyvalent te denken. Een gave die alleen begrepen wordt door David - de oplettende lezer had dit al begrepen. In Groningen - alwaar dit jaar het trainingskamp gelegerd was - bleek Sander een krachtmens te zijn.

Sander blijft ons, na alle jaren, nog steeds verbazen.

Rosco

Nog zo'n krachtmens. Het is dat wij Rosco vooral kennen als zacht, benaderbaar, bescheiden en heel aardig. Een kerel als deze wil je beslist niet tegenkomen in een donkere steeg. Rosco is een ijzervreter, waar hij ook in het veld is neergezet.

Rosco kun je de opdracht meegeven: *'Schakel je tegenstander uit'* en je krijgt al

compassie met zijn opponent. Net als Molen is Rosco ook gezegend met een mooi linkerbeen.

Maar ook zijn buik mag er zijn, deze overtreft zelfs die van Kim. Rosco is wat later bij het elftal gekomen en heeft daarvoor - vooral op aandringen van zijn zwager Manus - DZC '68 verlaten. In het begin heeft Rosco weleens last gehad van het vigerende gedoogdenken en voelde hij zich miskend. Onterecht, want hij is een wereldvriend. Memorabel is zijn goal dit seizoen tegen Dinxperlo uit, waar hij als matchwinner de bal bijna door de touwen schoot.

Philip

Mede door de tijdelijke, maar heilzame afwezigheid van Herman - die een vriend in nood hielp - kwam het natuurlijk leiderschap van Philip boven drijven. Philip heeft charisma en dwingt bij vriend en vijand het respect af. Philip heeft ook dijbenen als de bovenarmen van Kevin en is - net als Sander - een alleskunner. Philip blinkt vooral uit in het bikkelen, het sleuren en het op sleeptouw nemen van een elftal. Daarnaast heeft hij een verwoestend schot, vergelijkbaar met die van Herman, Boudewijn en Rosco.

Philip is het type speler waar je er wel elf van in je team wilt hebben.

Saillant:

Een van de eerste wedstrijden uit de 11-jarige historie van Het Tiende was tegen een onbeduidend elftal van SDOUC, alwaar een jonge Philip deel van uitmaakte. We verloren die wedstrijd deerlijk met 0-1 en ons verstand. Met kleine pretoogjes wil Philip ons daar nog weleens aan herinneren.

Philip houdt van mooie schoenen, een fetisj die hij deelt met Fred.

Fred

Fred is hét symbool geworden van het gedoogdenken. Met de beste bedoelingen kan niemand bedenken welke meerwaarde zijn spel heeft binnen de lijnen. Statutair bepaald mag de nestor pas ingebracht worden als er een voorsprong is van 5-0. Hetgeen dikwijls inhoudt dat bij 4-0 gas terug genomen wordt, teneinde te voorkomen dat de oude man speelminuten gaat krijgen. Buiten de lijnen is er volop waardering voor de man die voor het eerst zijn kicksen aantrok in 1926. Fred heeft nog in katoenen broeken gespeeld - die krompen in de kookwas - en gevoetbald met bruinlederen voetballen, voorzien van veters.

De waardering zit 'm vooral in het werk dat binnen het Technische Hart wordt verricht. En in de verhalen die hij schrijft. Op zich opmerkelijk, daar deze wollig, saai en doordrenkt zijn van moeilijke woorden. Fred wordt niet gewaardeerd als vlagger. De meningen zijn te verdeeld als hij de stok ter hand neemt en spelsituaties als vrijdenker, als vrije geest, probeert te interpreteren. En zo zijn we allemaal imperfect, wat ons weer prachtig maakt.

Pim

Pim is de grote Leider van Het Tiende, het kloppende Technisch Hart. In de aanloop naar een wedstrijd zit Pim avonden te puzzelen op het strijdplan, looplijnen en wisselbeleid. Laatstgenoemde fenomeen is dit seizoen een regelrechte mindfuck gebleken. Per wedstrijd mogen slechts 16 spelers op het wedstrijdformulier. Een drama, daar het team uit bijna 30 gedreven strijders bestaat. Die allemaal elke zondag willen spelen, vooral als het kampioenschap in zicht komt. We staan te weinig stil bij de keuzes die Pim elk weekend weer moet maken. Hoe hij lijdt.

Pim is een van de drie linkspoten die het team rijk is - Cela als ambidexter niet meegerekend. Met name vóór de wedstrijd en tijdens trainingen laat Pim zien te beschikken over een mooie trap. Als compensatie kan Pim bogen op een Amsterdams accent als hij de microfoon pakt en ons trakteert op gevoelige levensliederen.

Rik

Rik is eigenlijk een surfer. Met een dijk van een conditie, opgedaan aan de Spaanse Rivièra. Rik is dit jaar bijgevoegd aan de selectie van Het Tiende en is een spaarzaam voorbeeld van een gelukke aansluiting met een in zichzelf gekeerde, ietwat incestueus aandoende, xenofobe vriendengroep. Rik blijkt een goede buizerd te zijn en hartsvriend van Pork. Factoren die er toe doen. Rik heeft zich dit jaar bewezen als gedegen middenvelder met een tomeloze inzet. Rik wil je niet als tegenstander, je komt hem voortdurend tegen als een fel keffende terriër die uiteindelijk venijnig in je kuiten bijt.

Rik wordt binnen het elftal vooral geroemd om zijn mooie Spaanse vrouw en Dichterense zussen. Over hun schoonheid en vrouwzijn wordt in algemene zin druk gespeculeerd in de groepsapp. Rik wordt overspoeld met aanvragen recente foto's te delen die speculaties doen afnemen. Vooralsnog is hij niet ingegaan op dergelijke oneerbare verzoeken.

Rik geldt als een verstandig man.

Manuel

Manuel is een mooi-weer-vriend. Alhoewel, dat is dit seizoen enigszins gelogenstraft. Dit seizoen is hij warempel ook ter training verschenen bij weerstemperaturen onder de 10°C. Dat mocht in de krant, vond wij allen. Maar Henny Haggeman vond dit hoogst opmerkelijke feit te weinig nieuwswaardig en wijdde er geen artikel aan in de Gelderlander. Manuel is een prachtige voetballer - zijn stijl doet voorkomen dat hij in zijn jonge jaren aan klassiek ballet heeft gedaan. De elegantie spat ervan af. Zijn stijl werkt versluiserend, velen verkijken zich op zijn manier van spelen en vermoeden een feminine inborst. Totdat Manus - zo wordt hij door ons liefkozend genoemd - de sliding inzet. Manus slide van ons allen het meest meedogenloos. Vele tegenstanders hebben vertwijfeld uitgeroepen dat hij aanvankelijk zo lief leek. Andere mooie dingen van Manus zijn dat hij met mislukte hoekschoppen wedstrijden kan beslissen

(Stokkum uit) en dat hij graag doucht met een washandje.

Manus heeft in zijn voetbaltas ook een nagelknippertje.

Mark

Naast goede vriend is Mark - Pork voor intimi - ook een suikeroom. Bijna niets is te gek voor Het Tiende. Zijn restaurant '*De Kruisberg*' prijkt trots op de borsten van de spelers, naast het bedrijf '*Jaspers Vloeren*' van Jasper Jaspers himself. Mark is het type speler dat stelselmatig onderschat wordt door zijn directe tegenstander. Hoe kan iemand met zo'n disharmonische lichaamsbouw nog zo verdomd goed voetballen?

Een biologisch raadsel dat ons jaren heeft bezig gehouden.

Mark heeft de gewoonte vooral in grote wedstrijden onderscheidend te zijn. Op momenten dat niemand er erg in heeft, accelereert hij majestueus - met de buik vooruit - om op weergaloze wijze te scoren. Mark laat ook wedstrijden aan zich voorbij gaan. Vaak onder het mom dat hij druk met de zaak is. Wij weten inmiddels wel dat het vooral op fysieke gronden is. Mark is niet de jongste meer.

Mark is een mooi voorbeeld van hedonisme: het genot voorop. Hij geeft graag feesten en kan genieten van de mooie dingen van het leven. Hij is daarin een voorbeeld voor velen.

Tot slot

Uit de gronden van ons hart willen wij onze vrouwen bedanken.

Zonder hen zijn we niets, niets meer dan het zuchten van wind en ergernis. Zonder hen waren we nooit kampioen geworden in het spelletje dat ons zo aan het hart ligt. We zijn onze vrouwen dankbaar, maar zeggen dat veel te weinig. We zijn hen dankbaar, omdat zij altijd - in de wetenschap dat voetbal voor alles gaat - bij ons

zullen blijven. Wij bewonderen dat. Het getuigt van innerlijke kracht en eindeloze liefde.

We vinden dat zo snel zo gewoon.

Andersom weten zij ook dat dit nooit van ons gevraagd kan worden. Wij zijn daar eenvoudigweg niet toe in staat, die onbaatzuchtigheid kennen wij niet. Wij, ook Patrick V., proberen het wel, maar het zit niet in ons. We zijn jagers, strijders, soldaten voor de vrede en superhelden. We zijn staarders in het vuur.

Onze welgemeende verontschuldigenen daarvoor.

We kunnen dan ook niet anders dan dit kampioenschap aan onze vrouwen op te dragen. En aan onze kinderen.

We zijn VIOD 10 in een zondagse jas.

We zijn het mooiste team dat op 's Neerlandse velden te vinden is.

Dat we dat ook in het komende seizoen niet vergeten.

VIOD 10, een bloemrijk elftal

Wedstrijdverslagen en artikelen door de jaren heen - een anthologie

In twaalf, dertien jaar is er veel geschreven over VIOD 10. Voor de oplettende lezer: ondanks alle naamswisselingen houden we graag vast aan de geuzennaam VIOD 10, ofwel Het Tiende. Roemrucht zijn we geworden onder deze naam, zelfingenomen als we zijn, wij blijven altijd Het Tiende.

Bob wordt ook niet gevraagd om ineens Chantal te heten, of Sjoerd. Bart blijft Bart en zal nooit Germaine heten, of Annerieke. Namen zijn als zegels, als watermerken. Je heet zoals je bent genoemd toen je geboren werd. VIOD 10 heet VIOD 10 en zal nooit anders heten. Ook al worden we VIOD 5 of 6 genoemd en krijgen andere elftallen van de club plots onze naam.

Andere VIOD 10-en heten geen VIOD 10. Die mogen wat ons betreft Chantal of Annerieke worden genoemd.

De verhalen die nu volgen hebben allen ergens betrekking op Het Tiende. Het zijn beschouwingen, verslagen, maar ook gedichten. Er schuilt proza, poëzie en passie in deze spelersgroep.

Wat nu volgt is een regelrechte bloemlezing van een bloemrijk elftal.

VIOD 10 in het clubblad VIOD-Visie - synopsis van dit elftal

26 januari 2006

Iemand van VIOD 10 vragen een stukje te schrijven in de VIOD-Visie is eigenlijk de goden verzoeken. Je krijgt puberaal gezwam of hoogdravende uiteenzettingen over datgene wat eigenlijk niemand interesseert. Dit aangaande wil ik de lezer graag verwijzen naar de weblog van het 10de: www.VIOD10.web-log.nl (de-activated)

Kijkt u ook gerust eens in de duistere crypten van dit team, het archief.

Gelukkig heeft de redactie van VIOD-Visie de meest verstandige man van Het Tiende benaderd om relaas te doen over het inmiddels roemruchte team uit Dichteren.

Ik zal mij dan ook beperken tot het meest essentiële.

Het collectief in zijn huidige vorm, vindt zijn ontstaan in 2005. Voor vele omstanders moet dat bijzonder 'shocking' geweest. Grote leemtes ontstonden bij andere, bevriende voetbalverenigingen uit de stad Doetinchem waar plotseling bepalende spelers in grote getale verdwenen. Naar het schijnt is men nog steeds herstellende daarvan. Geheel begrijpelijk overigens.

Het team is een kleurrijk gezelschap, volledig in balans: gedegen ervaring, hoopvol talent en strenge begeleiding. Een bonte mengeling van tactische meesters, frivole jongelingen en nietsontziende ijzervreters. Het moge duidelijk zijn dat deze spelers

niet zomaar bij elkaar zijn.

Naast hun voetbalkwaliteiten zijn ze meerdere malen op de volgende punten gescout:

1. Mentale weerbaarheid.
2. Fysieke gesteldheid.
3. Sociale bewogenheid.

Graag wil ik deze punten kort toelichten.

ad. 1 Mentale weerbaarheid.

Zoals u, beste lezer, wellicht weet, is voetbal een spel dat zich vooral afspeelt in de hoofden. Natuurlijk zijn technische vaardigheden vereist, is kennis van tactiek en strategie noodzakelijk, maar mentale weerbaarheid is onmisbaar! Psychologisch oorlogvoering is niet meer weg te denken in het hedendaagse voetbal.

Het team bestaat dan ook uit bijzonder sterke karakters, zodanig dat het altijd weer verrassend is dat deze niet keer op keer met elkaar botsen. Leiderschap wordt gerespecteerd mits dit op mannelijke wijze afgedwongen is. Coaching wordt geëerbiedigd mits deze reëel en teamgericht is. Verbale agressie vervalt direct onder de noemer *'zero-tolerance'*, daar men mondig genoeg is om elkaar op respectvolle manier terecht te wijzen zonder kwetsend te zijn.

Opgeblazen ego's, mochten die er al zijn, worden onmiddellijk doorgeprikt.

ad. 2 Fysieke gesteldheid.

'Voorop gaan in de strijd' is ons aller credo. Elke bal moet voor VIOD 10 zijn, elke tegenstander moet worden opgevreten. Er wordt fysiek veel geëist van de spelers, verzaken is een fenomeen dat niet ge- en erkend wordt. Loopgraventactiek ligt ons niet, met open vizier de tegenstander tegemoet treden des te meer. U begrijpt dat de spelers in optimale conditie verkeren, slank, tanig en recht van lijf en leden zijn.

Voeding is in deze heel erg belangrijk, zoniet cruciaal. Veel groente, fruit en springwater, om de vezels en andere bouwstenen niet te vergeten, worden met vreugde genuttigd. Daarnaast is het wetenschappelijk vastgesteld, wellicht ietwat paradoxaal, dat bier, mits afgestemd op lichaamsgewicht, een niet te onderschatten factor is om lichamelijk tip-top te blijven. De kanteltechniek wordt door alle spelers tot in de finesse beheerst en veelvuldig, op gezette tijden weliswaar, beoefend.

Een enkeling beperkt zich tot slechts kraanwater, vanwege andere overtuigingen. Een fenomeen dat ons ook heeft verrast. We wachten nog op een duidelijke uitleg daarvan. In de volgende VIOD-Visie misschien daarover meer.

ad. 3 Sociale bewogenheid.

Toch is het niet alleen voetbal waar het om draait. In de relatief korte tijd hebben de spelers laten blijken zich te bekommeren om de medemens. Soms van heel dichtbij, soms van heel ver weg. De spelers mogen zo nu en dan lomp en onbehouwen overkomen, ze zijn het wezenlijk niet. Diep in hen schuilen zachtvaardige mannen die echter nooit geleerd hebben hun ware gevoelens te tonen.

Maar ze staan zonder aarzelen klaar voor de ander, waar ook ter wereld en vragen worden niet gesteld.

Ach, bekijkt u hen ook eens met andere ogen.

Bent u, als lezer, tot dit punt gekomen, dan heeft u zich geworsteld door hoofdzinnen met vele bijzinnen, om werkelijk geïnteresseerd te blijken in Het Tiende.

Ik dank u daarvoor.

U heeft gewag gemaakt van een werkelijk uniek elftal binnen een unieke vereniging.
Want laten we welzijn, niet elke vereniging zou het hebben aangedurfd een dergelijk
'*stel ongeregeld*' binnen te halen!

Daarvoor wil Het Tiende Voetbalvereniging VIOD dankzeggen.

Dit kan toch niet waar zijn!

8 juni 2006, 'open brief' in VIOD-Visie

Grote ontsteltenis maakte zich onlangs meester van VIOD 10. Er moest sprake zijn van een grote vergissing. De verbazing sloeg echter bij het afrekenen snel om in diepe verontwaardiging. Het bier was inderdaad een dubbeltje duurder geworden. De barjuffrouw kleurde rood tot achter haar bevallige oren, mompelde iets van bestuurlijk besluit en friemelde ongemakkelijk aan haar schort.

Direct na dit onverkwikkelijk en schaamtevol gebeuren werd een teamberaad ingelast. Een drooglegging dreigde. Leden die onverhoopt niet aanwezig waren, werden alsnog opgetrommeld.

Het normaal gesproken zo gedisciplineerde team was bijna niet kalm te krijgen. Met verhitte koppen, driftige gebaren en veel te hoge stemmen werd er schande gesproken van dit onoorbaar besluit van het anders zo gerespecteerd bestuur. Allerlei voorstellen, ideeën die kant noch wal raakten vlogen over tafel.

Een enkeling hilde.

Sommige leden (de betere voetballers) bleken alle prijzen te kennen van alle kantines van alle voetbalverenigingen. Bij Zelos kostte een biertje 1,10, bij ZWD nog 70 cent. Het wilde idee ontstond om na het trainen naar Lengel te gaan, het kostelijk nat werd

daar nog in pijpjes geserveerd voor een schijntje.

Oh, de clubliefde werd nodeloos geweld aangedaan.

Natuurlijk heeft het bestuur dit besluit in al haar wijsheid genomen. Over bier dient men niet al te lichtzinnig te denken. In grote zorgvuldigheid zijn voorzeker alle voors en tegens afgewogen. Vele avondvergaderingen zijn belegd. Maar het bestuur, waarin slechts wijnliefhebbers zetelen, rekende buiten de waard, als zij zou denken dat een biertje van 1,40 ook wel betaald zal worden.

'Even lappen' zou betekenen dat er een onmogelijk bedrag van 5,60 de man betaald moest worden. De meeste jongens van Het Tiende krijgen niet meer dan 5,00 mee van huis.

De legendarische bierafname door Het Tiende zal allengs verminderen. Drastisch, kan ik u verzekeren. Het idee zelf bier in een koelbox mee te nemen naar de kantine, kon ternauwernood getackeld worden. Zoiets doe je niet, dat werd zelfs het zaterdagteam te bar. Maar idee is wel geopperd.

Dat alleen al is verontrustend.

Het bestuur zal snel met ander besluit moeten komen. Terugdraaien lijkt vooralsnog de enige optie. Wellicht kan er ook met aangepaste prijzen worden gewerkt. Ik kan u enkele teams noemen die u rustig een biertje voor 2 euro mag verkopen.

Wij houden dan onze mond.

Op trainingsavonden, zaterdagen en andere gelegenheden waarbij het team, lees Het Tiende, zich van zijn beste kant laat zien, rekent u gewoon weer de oude prijs. U doet daar ons een groot plezier mee, als ook de arme barjuffrouw.

Wij rekenen op uw clementie, geacht bestuur!

Met vriendelijke groet,

Het Tiende

Afscheidswedstrijd met donkerrode rand

20 oktober 2006, All Stars VV VIOD - VIOD 10 : 2-1

Geschreven door S'mocus*

Frank J. molesteert arbiter

Nota bene in zijn afscheidswedstrijd is Frank J. met een dieprode kaart van het veld gestuurd. Een triest einde voor de man die meer dan 300 wedstrijden in het eerste elftal van voetbalvereniging '*Vooruitgang Is Ons Doel*' (VIOD) uit Doetinchem heeft gespeeld. Tot grote verbijstering van zijn massaal aanwezige fans en iedereen die hem een warm hart toedraagt liet de '*grote kleine man*' zich gaan in de tweede helft.

De uitstekende fluitende leidsman Reinier Wassink was het slachtoffer van de laatste stuiptrekkingen van de clublegende.

En dat allemaal terwijl de wedstrijd verder uitstekend verliep voor het kampioensteam 1999/2000. Met oog voor de nostalgie en met gevoel voor de emotie van het moment waren de jongens nog een keertje bij elkaar om die oude tijden te laten herleven. Hoewel hier en daar de rollators naast het veld geparkeerd stonden was duidelijk te zien dat dit een team was waar voetbal in zit.

Of beter gezegd zat.

Sommige niet nader te noemen personen vielen hopeloos door de mand.

Maar goed, terug naar de wedstrijd.

Onder het bezielend commentaar van Vidal Horjus, die op de een of andere rare manier ook graag van Het Tiende af wil, begon de Wedstrijd der Wedstrijden. In de beginfase van de eerste helft, die wegens vermoeidheidsverschijnselen bij het kampioensteam maar een half uur duurde, was het duidelijk dat beide teams even moesten wennen aan elkaar. VIOD 10 was zo genereus geweest om een aardig deel van haar imposante selectie af te staan aan het kampioensteam. Anders konden ze natuurlijk nooit winnen. De nog altijd vlugge en behendige Manfred Vels werd uiteindelijk de matchwinner door twee maal te scoren. Ook Het Tiende maakte nog keurig netjes een eretrefter en vond het daarmee wel goed genoeg geweest.

De VIOD-10 spelers kennen hun klassiekers en waren geenszins van plan om de avond te bederven door een Bayern Munchen-performance weg te geven.

Het voetbal van die avond, dat zal allemaal wel. Het was meer een verplicht nummertje. Maar de leukste nummertjes werden uiteraard tijdens de derde helft gespeeld. Gelijk na afloop van de wedstrijd, die de heer Frank J. dus al vroegtijdig had moeten verlaten wegens het onderuit schoppen van de scheidsrechter was er gelijk de eerste van vele verrassingen die die avond nog zouden volgen: een heerlijk blaadje bier in de kleedkamer.

Waarvoor hulde aan de gulle gevers. Aankomende zaterdag spelen wij weer thuis. Hopelijk krijgt dit initiatief een regulier karakter.

Na enkele toespraken en speeches was het tijd voor het muzikale hoofdprogramma van de avond. De meesterlijke componist van Het Tiende, Fred, had wederom een gedurfde compositie en dito tekst- terug te vinden op bladzijde 459 van dit bescheiden boekwerk - in elkaar gedraaid om voor deze gelegenheid ten gehore te brengen door het ondertussen wereldberoemde VIOD-10 showkoor, voor al uw feesten en partijen.

Na een gelikte show, waar overduidelijk een flink grote X-factor (of was het toch de Pils-factor) in verweven zat, konden we weer verder gaan met het ultieme doel van de avond: waardig afscheid nemen en veel gele rakkers naar binnen werken.

Voor iedereen die niet aanwezig was: je weet niet wat je gemist hebt. Eventueel heb je enigszins een idee door bovenstaand beschreven zaken. Maar dit was nog maar het puntje van de ijsberg. Want wie genoot er nu niet van weer een legendarische uitvoering van *'De vlieger'*, door VIOD's eigen André-imitator Marco de V.

Er valt weinig meer te zeggen over deze avond, behalve een blijk van dank aan iedereen die dit geweldige feest mede heeft mogelijk gemaakt.

Namens ons allen: bedankt!

En of Frank J. nog in actie komt dit jaar voor Het Tiende is nog even afwachten. De KNVB schijnt niet zo happig te zijn op spelers die moedwillig de scheidsrechter in elkaar trappen.

* S'mocus - keeper van het eerste uur. Jarenlang onder de lat van Het Tiende gestaan. Beroemd om zijn katachtige reddingen en kernachtige uitspraken

Titelstrijd nog altijd niet beslist

28 maart 2007, met de topper voor de deur

Geschreven door S'mocus

Met nog vijf speelrondes te gaan zijn er nog twee serieuze kandidaten overgebleven in de strijd om het kampioenschap. Lange tijd leek het ernaar uit te zien dat de strijd tussen het Ulfse SDOUC en de mannen van VIOD 10 plaats zou vinden, maar die theorie kan ondertussen in de prullenbak. SDOUC verloor immers haar laatste vier wedstrijden op rij en lijkt de hoop te hebben opgegeven om aan het einde van de rit op het hoogste treetje te staan.

Maar door een groot verschil in wedstrijden tussen de teams onderling in de competitie gaf de wekelijks goed bekeken stand op de ranglijst een vertekend beeld. Na een niet al te florissante seizoensstart waarin Angerlo Vooruit uit zeven duels slechts tien punten wist te halen, zijn ze langzaam maar zeker opgestoomd naar de bovenste regionen.

Op het moment dat de topper voor de deur staat bedraagt het verschil tussen Angerlo en VIOD zes punten, waarbij aangetekend moet worden dat Angerlo nog één wedstrijd te goed heeft.

Het eerste duel tussen Angerlo en VIOD werd een doelpuntrijk gelijkspel. Veel meer kan ik er niet over zeggen, aangezien ik zelf tijdens deze match niet aanwezig was.

Sterkte/zwakke-analyses maken wordt lastig zonder de ploeg zelf aan het werk gezien te hebben, dus laten we de cijfers er maar eens bij pakken. Immers, het is altijd belangrijk hoe een ploeg uit de winterstop komt. Was SDOUC bijvoorbeeld in 2006 nog bijna ongenaakbaar, in 2007 wisten ze slechts 3 punten te halen uit 5 duels.

Wat opvalt is dat voor beide ploegen de laatste nederlaag al enkele tijd geleden is. Het Tiende verloor voor het laatst op eigen veld met 3-1 van SKVW op vier november 2006. Sindsdien heeft de ploeg een indrukwekkende reeks neergezet met 7 overwinningen op rij.

Angerlo Vooruit verloor op 18 november voor het laatst, toen SDOUC met 5-0 te sterk was, maar won daarna vijf wedstrijden.

Kijkend naar de cijfers van 2007 beginnen de supporters zich serieus af te vragen of het een verstandig idee was van de technische staf om in de winterstop geen aankopen te doen, maar wel superspit Cela uit te lenen aan FC Talibani.

Hoewel uit alle gespeelde wedstrijden de volle buit qua punten uit het vuur werd gesleept, was dit nauwelijks te danken aan de productiviteit van de voorwaartsen van de rood-witten. Met tweemaal een 1-0 overwinning en eenmaal zowaar een 2-0 heeft de Doetinchemse ploeg in 2007 slechts VIER keer gescoord.

Hoewel dit gegeven de technische staf ongetwijfeld zorgen zal baren, kunnen zij zich troosten dat hun ploeg in defensief opzicht zeer weinig weggeeft. De eerste tegentreffer in 2007 moet nog komen (of niet, laten we daar maar op hopen) en de ranglijst geeft duidelijk weer dat de defensie bij verre de minst gepasseerde is van de gehele competitie. De laatste tegentreffer dateert van 2 december 2006 toen S'mocus tegen Gendringen dacht dat Sinterklaas al begonnen was.

De post winterstop-cijfers van Angerlo laten een geheel ander beeld zien. In 4 wedstrijden wisten de spitsen van de huidige nummer twee van het klassement het

net maar liefst 24 keer te vinden. Dit mede door de handbaloverwinningen op DZC (10-4) en SKVW (7-2). De defensie van Angerlo is echter wat minder scherp dit seizoen. De arme doelman kreeg al 34 treffers om de oren, waarvan 9 sinds de winterstop.

Oftewel, er is nog een boel mogelijk in de top van het klassement en als Het Tiende de komende confrontatie tegen Angerlo winnend weet af te sluiten, kan en mag er eigenlijk niets meer mis gaan dit jaar.

Een vooruitblik

11 april 2007

Geschreven door S'mocus

Met nog vier wedstrijden te gaan tot het einde van de competitie staat de roodwitte brigade uit Dichteren een zestal punten voor op de naaste concurrentie. Dat kan niet meer mis gaan zou je op het eerste gezicht zeggen, maar voorzichtigheid is geboden.

Regerend landskampioen PSV had immers bij het begin van de winterstop een riante voorsprong op de andere teams, maar heeft diezelfde voorsprong als sneeuw voor de zaterdag waarschijnlijk riant aanwezige zon zien verdwijnen. En ook de jongens van ons eerste elftal weten inmiddels dat een paar slechte resultaten alles in een keer kan veranderen.

Hoewel SKVW op papier zonder meer de ploeg is die in mindere vorm verkeerd, getuige het ene punt dat in de afgelopen vier wedstrijden behaald werd, is het zaak voor de kampioenskandidaat om de tegenstander niet te onderschatten.

De dramatische thuiswedstrijd tegen de Winterswijkers staat mij in ieder geval nog op het netvlies gebrand. Het werd toen op ons vaste achterafveldje 1-3. Nou kan elke ploeg wel eens verliezen, maar thuis met 3-1 aan de broek krijgen van een ploeg die op dat moment al anderhalf seizoen geen wedstrijd had weten te winnen, is niet iets dat je in de koude kleren gaat zitten.

Zorg dus dat iedereen scherp begint en dat er van onderschatting geen sprake mag zijn. Bij winst zou namelijk een grote stap gezet kunnen worden naar feestelijke activiteiten, ongetwijfeld gepaard gaand met het nuttigen van niet geringe hoeveelheden goudgele rakkers.

Met drie punten erbij zouden we nog maar drie puntjes verwijderd zijn van deze heuglijke gebeurtenis en zou de schaal de volgende wedstrijd, uit tegen het altijd lastige SVDW, bij een overwinning in ontvangst genomen kunnen worden.

De kantine aldaar op sportpark De Wrange staat lokaal, regionaal en zelfs internationaal bekend om het vermogen een goed feestje te huisvesten. Maar dat is allemaal nog toekomstmuziek, de wedstrijd is niet voorbij voordat je hem gespeeld hebt.

Huiden verkopen voordat de beer is afgeschoten is ook al niet een goed idee en hoogmoed kwam ook nog ergens voor de val. D'ran dan maar, gaan met die banaan!

VIOD 10, daar kan wel een boek over geschreven worden

1 mei 2007, artikel in VIOD Visie, jaargang 39, nr. 4

Het zat er al een tijdje aan te komen, onafwendbaar kwam het kampioenschap naderbij. Gezien het spelersmateriaal een reële verwachting, gezien het strategisch beleid en tactische briljance een logische gevolgtrekking. Met minder mocht geen genoegen genomen worden.

Toch stapelden zich donkere wolken boven Het Tiende toen de eerste wedstrijd van het seizoen verloren werd. Toen al werd duidelijk welke grote opdracht de spelers en leiding zichzelf hadden opgelegd.

Oprecht verbaasd, hoofdschuddend en druk gesticulerend verlieten toen de spelers het veld. Wat was er in godsnaam gebeurd? Waarom werden de ingeslepen trainingsoefeningen niet vertaald in de wedstrijd? Waarom was er zoveel onrust?

De donderdagavond erop was het druk op de training, spelers namen en masse hun verantwoordelijkheid om nog meer te gaan werken aan herkenbare patronen, zelfvertrouwen en teamgeest. Naar later bleek werd tóen het fundament gelegd voor dit kampioenschap.

Hoewel spelers ervan doordrongen waren elkaar te moeten omarmen, elkaar te steunen in moeilijke tijden, bleef bezielende leiding onontbeerlijk. We noemen een René Hogenkamp, we noemen een Jasper Jaspers. Kerels uit het juiste vloerenhout